

15) w art. 33:

- a) w ust. 1 wyrazy „instytutów” zastępuje się przez wyrazy „wojskowych instytutów naukowo-badawczych”,
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Warunkiem powołania na stanowisko pracownika naukowo-badawczego jest posiadanie kwalifikacji określonych w niniejszej ustawie. Kwalifikacje, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, stwierdza Rada Wyższego Szkolnictwa Wojskowego, ustanowiona w art. 5 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 102),

c) ust. 4 skreśla się;

16) w art. 25, 26, 27, 28 i 33 ust. 2 wyrazy „pracownik naukowy” w różnych liczbach i przypadkach zastępuje się wyrazami „pracownik naukowo-badawczy” w odpowiedniej liczbie i przypadku.

Art. 2. 1. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy zajmują w instytucie:

- 1) stanowiska samodzielnych pracowników nauki,
- 2) stanowiska samodzielnych pracowników naukowo-badawczych,

stają się samodzielnymi pracownikami naukowo-badawczymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy zajmują w instytucie stanowiska adiunkta, starszego asystenta i asystenta, nabywają wszelkie uprawnienia adiunkta, starszego asystenta i asystenta na stanowiskach dotychczas zajmowanych.

3. Stosunek służbowy pracowników mianowanych, którzy w myśl ustawy powinni być zatrudnieni na podstawie umowy o pracę, przekształca się z dniem wejścia w życie ustawy w stosunek pracy oparty na umowie.

Art. 3. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy o instytutach naukowo-badawczych z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

101

USTAWA

z dnia 31 marca 1965 r.

o stopniach naukowych i tytułach naukowych.

Rozdział 1.

Stopnie naukowe.

Art. 1. 1. Stopniami naukowymi są stopnie doktora i docenta określonej dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej.

2. Minister Szkolnictwa Wyższego, w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk, ustala bliższe określenie stopni naukowych w zależności od dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej, których te stopnie dotyczą.

Art. 2. 1. Stopnie naukowe są nadawane w wydziałach i innych jednostkach organizacyjnych szkół wyższych, w placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk, w instytutach naukowo-badawczych oraz w przewidzianych w ustawie o szkolnictwie wyższym samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego, jeżeli w zakresie danej dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej tworzą środowisko naukowe o odpowiednio wysokim poziomie.

2. Wykaz jednostek uprawnionych do nadawania stopni naukowych oraz określenie stopni naukowych, które mogą być przez te jednostki nadawane, ustala Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w uzgodnieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego i z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk:

- 1) w szkołach wyższych i w samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego — na wniosek ministra sprawującego nadzór nad szkołą wyższą lub samodzielną placówką typu naukowo-dydaktycznego; przed zgłoszeniem wniosku należy zasięgnąć opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego;
- 2) w Polskiej Akademii Nauk — na wniosek Sekretariatu Naukowego Akademii; przed zgłoszeniem wniosku należy zasięgnąć opinii Głównej Komisji Kwalifikacyjnej działającej przy Polskiej Akademii Nauk;

3) w instytutach naukowo-badawczych — na wniosek ministra, któremu instytut podlega; przed zgłoszeniem wniosku należy zasięgnąć opinii Głównej Komisji Kwalifikacyjnej działającej przy Polskiej Akademii Nauk.

Art. 3. Stopień doktora jest nadawany w drodze przewodu doktorskiego.

Art. 4. 1. Stopień doktora może być nadany osobie, która:

- 1) ukończyła studia w szkole wyższej uzyskując tytuł magistra, magistra-inżyniera, lekarza, oficera dyplomowanego lub inny równorzędny oraz wykazała uzdolnienia do pracy naukowo-badawczej,
- 2) zdała z wynikiem pomyślnym przepisane egzaminy doktorskie oraz
- 3) przedłożyła rozprawę doktorską.

2. Do przewodu doktorskiego można także dopuścić osobę, która ukończyła wyższą szkołę zawodową lub studia równorzędne, jeżeli osoba ta w toku pracy zawodowej osiągnęła rezultaty, świadczące o szczególnych uzdolnieniach do pracy naukowo-badawczej.

3. W wyjątkowych przypadkach do przewodu doktorskiego można dopuścić osobę, która wprawdzie nie ukończyła studiów określonych w ust. 1 lub 2, lecz wykazała się zasobem wiedzy i dorobkiem naukowym, świadczącym o przygotowaniu i uzdolnieniu do pracy naukowo-badawczej; wymaga to w zakresie szkół wyższych zgody Ministra Szkolnictwa Wyższego, a w pozostałym zakresie — zgody Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk.

Art. 5. 1. Rozprawa doktorska powinna stanowić samodzielne rozwiązanie przez autora zagadnienia naukowego i wykazywać jego ogólną wiedzę teoretyczną w danej dyscyplinie naukowej.

2. Praca projektowa, konstrukcyjna lub technologiczna może stanowić rozprawę doktorską, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.

3. Rozprawę doktorską może także stanowić część pracy zespołowej, jeżeli wykazuje ona indywidualny wkład kandydata, odpowiadający warunkom określonym w ust. 1.

Art. 6. 1. Przewód doktorski przeprowadzają i stopień doktora nadają:

- 1) w szkołach wyższych i w samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego — rady wydziału lub rady naukowe innych jednostek organizacyjnych,
- 2) w placówkach Polskiej Akademii Nauk — rady naukowe tych placówek,
- 3) w instytutach naukowo-badawczych — rady naukowe tych instytutów.

2. Uchwała o nadaniu stopnia doktora staje się prawomocna, jeżeli przeciwko uchwale nie założy sprzeciwu:

- 1) minister sprawujący nadzór nad szkołą wyższą lub samodzielną placówką typu naukowo-dydaktycznego, w której przewód doktorski jest przeprowadzany — po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego,
- 2) Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk, gdy przewód doktorski przeprowadzany jest w placówkach Akademii lub w instytutach naukowo-badawczych — po zasięgnięciu opinii Głównej Komisji Kwalifikacyjnej działającej przy Polskiej Akademii Nauk.

3. Sprzeciw może być założony w przeciągu dwóch miesięcy od dnia przekazania uchwały o nadaniu stopnia doktora wraz z dotyczącą dokumentacją.

Art. 7. 1. W ramach wydziałów i innych jednostek uprawnionych do nadawania stopni naukowych można utworzyć studia doktoranckie.

2. Osobom przygotowującym się do przewodu doktorskiego mogą być przyznawane stypendia naukowe.

Art. 8. Stopień docenta jest nadawany w drodze przewodu habilitacyjnego.

Art. 9. Do przewodu habilitacyjnego może być dopuszczona osoba, która posiadając stopień doktora uzyskała znaczny dorobek naukowy i przedłożyła rozprawę habilitacyjną.

Art. 10. 1. Rozprawa habilitacyjna powinna stanowić poważny wkład kandydata w rozwój określonej dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej.

2. Rozprawa habilitacyjna może polegać również na:

- 1) syntetycznym i systematycznym ujęciu innych prac kandydata,
- 2) opracowaniu problematyki całości lub poważnej części danej dyscypliny naukowej, polegającym na naukowym uogólnieniu i usystematyzowaniu poszczególnych problemów, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.

3. Przepisy art. 5 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do rozpraw habilitacyjnych.

Art. 11. 1. Przewód habilitacyjny przeprowadzają i stopień naukowy docenta nadają:

- 1) w szkołach wyższych i w samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego — rady wydziału lub rady naukowe innych jednostek organizacyjnych,
- 2) w placówkach Polskiej Akademii Nauk — rady naukowe tych placówek,
- 3) w instytutach naukowo-badawczych — rady naukowe tych instytutów.

2. Uchwała o nadaniu stopnia naukowego docenta wymaga zatwierdzenia przez:

- 1) ministra sprawującego nadzór nad szkołą wyższą lub samodzielną placówką typu naukowo-dydaktycznego, w której przewód habilitacyjny jest przeprowadzany — po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego,
- 2) Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk — po zasięgnięciu opinii Głównej Komisji Kwalifikacyjnej działającej przy Polskiej Akademii Nauk, jeżeli przewód

habilitacyjny przeprowadzany jest w placówkach Akademii lub w instytutach naukowo-badawczych.

Art. 12. Osobom przygotowującym się do przewodu habilitacyjnego mogą być przyznawane stypendia naukowe.

Art. 13. 1. Stopnie naukowe uzyskane za granicą mogą być uznane w drodze nostryfikacji za równorzędne ze stopniami naukowymi określonymi w niniejszej ustawie.

2. Stopnie naukowe uzyskane za granicą są uznawane za równorzędne ze stopniami naukowymi określonymi w niniejszej ustawie na zasadach przewidzianych w umowach międzynarodowych.

Art. 14. 1. Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, jakim pod względem poziomu naukowego powinno odpowiadać środowisko naukowe wydziałów i innych jednostek organizacyjnych szkół wyższych, samodzielnych placówek typu naukowo-dydaktycznego, placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk i instytutów naukowo-badawczych, aby mogły uzyskać prawo nadawania stopni naukowych,
- 2) warunki i tryb przeprowadzania przewodów doktorskich i habilitacyjnych.

2. Minister Szkolnictwa Wyższego, w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk, określa w drodze rozporządzenia:

- 1) zasady przyznawania stypendiów naukowych i ich wysokość oraz prawa i obowiązki osób pobierających te stypendia,
- 2) zasady odbywania studiów doktoranckich oraz prawa i obowiązki osób, które w ramach studiów doktoranckich lub poza nimi przystąpiły do przewodu doktorskiego albo też przystąpiły do przewodu habilitacyjnego,
- 3) tryb uznawania w drodze nostryfikacji stopni naukowych uzyskanych za granicą za równorzędne ze stopniami określonymi w niniejszej ustawie.

3. Minister Szkolnictwa Wyższego i Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk mogą określić wspólnie szczegółowe warunki, jakim powinny odpowiadać rozprawy doktorskie i habilitacyjne, oraz zakres egzaminów doktorskich i kolokwium habilitacyjnych.

Art. 15. Przepisy dotyczące nadawania stopni naukowych w szkołach wyższych i w instytutach naukowo-badawczych stosuje się odpowiednio do nadawania stopni naukowych w akademiach wojskowych i w wojskowych instytutach naukowo-badawczych, z tym że:

- 1) uprawnienia akademii wojskowych i wojskowych instytutów naukowo-badawczych do nadawania stopni naukowych w zakresie nauk wojskowych określa Minister Obrony Narodowej po zasięgnięciu opinii Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego,
- 2) w uzasadnionych przypadkach Minister Obrony Narodowej może upoważnić rady naukowe akademii wojskowych do nadawania stopni naukowych zamiast rad wydziałów; w tym przypadku rady naukowe akademii przeprowadzają również przewody doktorskie i habilitacyjne,
- 3) dopuszczenie do przewodu doktorskiego w zakresie nauk wojskowych w przypadkach określonych w art. 4 ust. 3 w akademii wojskowej lub wojskowym instytucie naukowo-badawczym wymaga zgody Ministra Obrony Narodowej udzielonej po zasięgnięciu opinii Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego,
- 4) prawo zgłoszenia sprzeciwu co do uchwały o nadaniu stopnia doktora w zakresie nauk wojskowych oraz prawo zatwierdzenia uchwały o nadaniu stopnia docenta w zakresie nauk wojskowych przysługuje Ministrowi Obrony Narodowej po zasięgnięciu opinii Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego,

- 5) zasady uznawania stopni naukowych uzyskanych w akademiach i wyższych szkołach wojskowych za granicą za równorzędne ze stopniami nadawanymi na podstawie niniejszej ustawy określa Minister Obrony Narodowej,
- 6) przepisy, o których mowa w art. 14 ust. 3, w stosunku do akademii wojskowych i wojskowych instytutów naukowo-badawczych wydaje Minister Obrony Narodowej.

Rozdział 2.

Tytuły naukowe.

Art. 16. 1. Tytułami naukowymi są tytuły profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego określonej dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej albo określonej dziedziny sztuki lub dyscypliny artystycznej.

2. Przepis art. 1 ust. 2 stosuje się odpowiednio do tytułów naukowych.

Art. 17. 1. Tytuł profesora nadzwyczajnego może być nadany osobie, posiadającej stopień naukowy docenta, która osiągnęła poważne wyniki w pracy naukowej i w kształceniu kadr naukowych.

2. Tytuł profesora zwyczajnego może być nadany osobie posiadającej tytuł profesora nadzwyczajnego, która od chwili uzyskania tytułu profesora nadzwyczajnego wydatnie powiększyła swój dorobek w pracy naukowej i w kształceniu kadr naukowych.

3. W wyjątkowych przypadkach, w stosunku do osoby zatrudnionej w instytucji nie prowadzącej kształcenia kadr naukowych, można odstąpić od warunku wykazania się wynikami w kształceniu kadr naukowych, o ile osoba ta spełnia inne warunki przewidziane w ust. 1 i 2.

4. W wyjątkowych przypadkach tytuł profesora nadzwyczajnego lub profesora zwyczajnego może być nadany osobie, która nie posiada stopnia naukowego i tytułu naukowego oraz stażu pracy na stanowisku pracownika naukowo-dydaktycznego lub naukowo-badawczego, posiada jednak poważne osiągnięcia w pracy naukowej lub w twórczej pracy zawodowej oraz kwalifikacje dla prowadzenia pracy naukowej i kształcenia kadr naukowych w zakresie wymaganym od profesora.

5. W zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych:

- 1) stopień naukowy docenta nie stanowi warunku nadania tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego lub profesora zwyczajnego,
- 2) przez użyte w ust. 1—4 określenia: praca naukowa, dorobek w pracy naukowej, kadry naukowe — należy rozumieć odpowiednio również pracę artystyczną, dorobek w pracy artystycznej, kadry naukowo-dydaktyczne.

Art. 18. 1. Tytuły naukowe nadaje Rada Państwa na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

2. Kandydata do tytułu naukowego przedstawia Prezesowi Rady Ministrów:

- 1) minister sprawujący nadzór nad szkołą wyższą lub samodzielną placówką typu naukowo-dydaktycznego, gdy chodzi o osobę zatrudnioną w tej szkole lub placówce — na wniosek właściwej rady wydziału lub rady naukowej innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej, zatwierdzony przez senat,
- 2) Sekretariat Naukowy Polskiej Akademii Nauk, gdy chodzi o osobę zatrudnioną w placówce naukowej Akademii — na wniosek rady naukowej tej placówki,
- 3) minister, któremu podlega instytut naukowo-badawczy, gdy chodzi o osobę zatrudnioną w tym instytucie — na wniosek rady naukowej instytutu,
- 4) Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk — w innych przypadkach niż wymienione w pkt 1—3.

3. Przed przedstawieniem Prezesowi Rady Ministrów kandydatów do tytułu naukowego należy zasięgnąć opinii:

- 1) Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego — w przypadkach wymienionych w ust. 2 pkt 1 i 4,
- 2) Rady Wyższego Szkolnictwa Artystycznego — w przypadkach przedstawienia kandydata do tytułu naukowego w zakresie dyscyplin artystycznych,
- 3) Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego — w przypadkach przedstawienia kandydata do tytułu naukowego w zakresie nauk wojskowych,
- 4) Głównej Komisji Kwalifikacyjnej działającej przy Polskiej Akademii Nauk — w przypadkach wymienionych w ust. 2 pkt 2 i 3.

4. W uzasadnionych przypadkach minister sprawujący nadzór nad szkołą wyższą — po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego lub Sekretariat Naukowy Polskiej Akademii Nauk albo minister, któremu podlega instytut naukowo-badawczy — po zasięgnięciu opinii Głównej Komisji Kwalifikacyjnej działającej przy Polskiej Akademii Nauk mogą przedstawić Prezesowi Rady Ministrów wniosek o nadanie tytułu profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego z pominięciem trybu określonego w ust. 2.

5. Minister Szkolnictwa Wyższego i Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk wspólnie określą w porozumieniu z innymi ministrami sprawującymi nadzór nad szkołami wyższymi tryb składania wniosków, o których mowa w ust. 2 pkt 1—3, przez rady wydziału i rady naukowe.

Art. 19. 1. Tytuły naukowe są dożywotnie.

2. Pozbawienie tytułu naukowego może nastąpić tylko w razie skazania na karę więzienia za przestępstwo popełnione z chęci zysku lub z innych niskich pobudek bądź też wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby, przewidzianej w ustawie o szkolnictwie wyższym, w ustawie o Polskiej Akademii Nauk i w ustawie o instytutach naukowo-badawczych.

3. Oficera zawodowego można pozbawić tytułu naukowego również w przypadku pozbawienia stopnia oficerskiego w trybie przewidzianym w przepisach o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenie honoru i godności żołnierskiej.

4. O pozbawieniu tytułu naukowego orzeka Rada Państwa.

5. W razie skazania na karę utraty praw publicznych lub obywatelskich praw honorowych utrata tytułu naukowego następuje z mocy prawa. Utrata tytułu naukowego następuje również w razie skazania oficera na karę degradacji.

Rozdział 3.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 20. 1. Wydziały szkół wyższych oraz inne jednostki organizacyjne szkół wyższych, placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk oraz instytuty naukowo-badawcze, które na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskały prawo nadawania stopni naukowych, zachowują to prawo.

2. Uprawnienia te mogą być cofnięte w trybie ustalonym na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 1.

Art. 21. Stopnie naukowe doktora i docenta oraz tytuły naukowe profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego uzyskane na podstawie przepisów dotychczasowych stają się odpowiednio stopniami naukowymi doktora i docenta oraz tytułami naukowymi profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego określonymi w niniejszej ustawie.

Art. 22. Nie zakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przewody doktorskie i habilitacyjne będą prowadzone w dalszym ciągu na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 23. 1. Osobom, które nie mając stopnia naukowego docenta zajmują w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stanowiska docentów etatowych, mogą być nadawane tytuły naukowe przewidziane w niniejszej ustawie.

2. Osobom, które nie mając stopnia naukowego docenta zajmują w dniu wejścia w życie ustawy stanowiska profesorów nadzwyczajnych, mogą być nadawane tytuły naukowe profesorów zwyczajnych.

Art. 24. Przepisy niniejszej ustawy dotyczące ministrów stosuje się również do przewodniczących komitetów i komisji pełniących funkcje naczelnych organów administracji

państwowej oraz kierowników urzędów centralnych sprawujących nadzór nad szkołą, samodzielną placówką naukowo-dydaktyczną lub naukowo-badawczą.

Art. 25. Do czasu wydania przepisów wykonawczych, przewidzianych w ustawie, obowiązują przepisy dotychczasowe ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

102

USTAWA

z dnia 31 marca 1965 r.

o wyższym szkolnictwie wojskowym.

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Wyższymi szkołami wojskowymi są akademie wojskowe i wyższe szkoły oficerskie.

2. Akademie wojskowe są szkołami wyższymi, a wyższe szkoły oficerskie — wyższymi szkołami zawodowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1958 r. Nr 68, poz. 336, z 1960 r. Nr 9, poz. 56 i Nr 10, poz. 64, z 1962 r. Nr 20, poz. 88 oraz z 1965 r. Nr 14, poz. 98).

3. Wyższe szkoły wojskowe są jednostkami wojskowymi, do których stosuje się przepisy niniejszej ustawy i inne przepisy dotyczące Sił Zbrojnych, a w przypadkach w ustawie wymienionych — również przepisy ustawy o szkolnictwie wyższym.

Art. 2. 1. Wyższe szkoły wojskowe aktywnie uczestniczą w umacnianiu siły obronnej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez: kształcenie i wychowywanie kadr oficerskich, prowadzenie badań naukowych, rozwijanie i pielęgnowanie kultury narodowej oraz współdziałanie w rozwoju postępu technicznego.

2. Akademie wojskowe kształcą i wychowują kadry wysoko kwalifikowanych specjalistów wojskowych, przygotowanych do objęcia w Siłach Zbrojnych stanowisk, które wymagają wyższego wykształcenia wojskowego i specjalnego, oraz do prowadzenia pracy naukowej i dydaktyczno-naukowej w wyższych szkołach wojskowych i w Siłach Zbrojnych.

3. Wyższe szkoły oficerskie kształcą i wychowują kadry specjalistów wojskowych, przygotowanych do objęcia w Siłach Zbrojnych stanowisk, które wymagają wyższego wykształcenia zawodowego.

Art. 3. 1. Wyższe szkoły wojskowe tworzy, przekształca i znosi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

2. Rada Ministrów określa nazwę i ogólny kierunek naukowy wyższej szkoły wojskowej.

Art. 4. 1. Zwierzchni nadzór nad wyższymi szkołami wojskowymi sprawuje Minister Obrony Narodowej.

2. Minister Obrony Narodowej:

- 1) ustala perspektywiczne i okresowe plany działalności wyższych szkół wojskowych,

- 2) ustala ramowe plany studiów, ramowe programy nauczania i regulaminy studiów w wyższych szkołach wojskowych,
- 3) ustala plany badań naukowych w wyższych szkołach wojskowych oraz zasady organizacji i finansowania tych badań, jak również zasady współpracy tych szkół z innymi placówkami naukowymi i instytucjami,
- 4) decyduje w zasadniczych sprawach związanych ze współpracą wyższych szkół wojskowych z zagranicą.

3. Ramowe plany studiów oraz ramowe programy nauczania (ust. 2 pkt 2) w zakresie nauk innych niż wojskowe ustala Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego, a w zakresie nauk medycznych ponadto w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

4. Uprawnienia przewidziane w ust. 2 Minister Obrony Narodowej może przekazać podległym mu organom wojskowym.

Art. 5. 1. Przy Ministrze Obrony Narodowej działa Rada Wyższego Szkolnictwa Wojskowego jako organ doradczy i opiniotwórczy w sprawach szkolnictwa oraz rozwoju nauki i badań naukowych w wojsku. Przewodniczącym Rady jest Minister Obrony Narodowej.

2. Skład Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego ustala Minister Obrony Narodowej.

3. Udział Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego w nadawaniu stopni naukowych i tytułów naukowych określają przepisy o stopniach naukowych i tytułach naukowych.

4. Zakres oraz zasady i sposób działania Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego określa regulamin nadany przez Ministra Obrony Narodowej.

Rozdział 2.

Akademie wojskowe.

Art. 6. 1. Akademia wojskowa może być szkołą wielowydziałową lub jednowydziałową.

2. Wydziały są jednostkami organizacyjnymi pracy naukowej i dydaktycznej; wydziały odpowiadają głównym dziedzinom studiów, a wyjątkowo — grupom pokrewnych specjalności w danej dziedzinie studiów.

3. Wydziały akademii mogą być dzielone na oddziały lub sekcje.